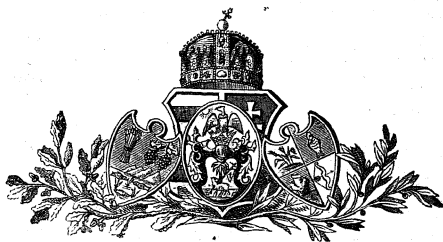

Előfizetési díj:

Egész évre helyben 5 frt.
Félévre 3 „
Postai küldéssel 6 „
Egyes példány — 15 kr.

Hirdetések jutányos árért kü-
zölteknek, külön mindannyiszor
50 kr. bélyegdíj fizetettek.

Debrecenben:

A Tudakozóintézet és az
„Ertesítő” kiadó hivatala létezik
Cegléd - Burgundia utszán, a
32-dik számú háznál.

Nagy-Váradon:

Előfizetések és hirdetések fel-
vételnek
Kenézy Miklós
Tudakozóintézetében.

DEBRECEN NAGY-VÁRADI ÉRTEŚITŐ

BIHAR-SZABOLCSMÉGYESI HIRDETŐ.

Kereskedelmi, ipar, gazdaszat és különféle tartalommal.

Eladó sertések.

Czéczkén Zatureczky Gedeon urnál, több darab tö-
kéletesen kihizott sertések közül 6 darab választás szerint — egyenként is eladó —

Ugyiszte Nagyváradon néhány másza szalonna eladó. Értekezhetni felőle Kenézy Miklós fűszerkereskedésében a felső hidnál. (V. 27. 1.)

Öt nyilas föld

bérbe vagy felébe adása.

T. özv. Botka Lajosnő kismester-utszai 1118-dik számú háza utáni öt nyilas földje — 3 évre — bérbe vagy felébe kiadó. Értekezhetni a fentirt háznál a tulajdonosnővel. (D. 282. 2—2)

TUDOMÁSUL.

Sz. kir. Debrecen városától a pálinka méretési jogot folyó 1863-dik év novemberhő 1-ső napjától számítva három egymásután következő évekre haszonbérbe kivására, a tisztelt városi közönségnek ezennel tudomására juttatjuk, hogy a folyó évi novemberhő 1-ső napjától kezdve mindenféle legjobb minőségű tisztán kezelt egészséges szesz italok, u. m. szilva-, törkö-, életpálinka, valódi égett bor, rozsolás, mindenemű liqueur, tiszta szesz Piac-utszán néhai professor Erdélyi József ur felé ház alatti boltban, mint első fő, s Varga-utszán Áron Miksa 2545. sz. alatti házánál, mint második főpálinka mérési helyen, nagy és kis mértékben minden más pálinka mérési helyeken pedig kis mértékben a lehelő legjutányosabb áron folytonosan kaphatók.

Az itatok főraktára van: Széchenyi-utszán Áron Manó 1811. sz. alatti házánál.
Debrecen októberhő 29. 1863.

Áron Manó és Miksa,

(D. 285. 2—3)

haszonbérlek.

Haszonbérlet.

1863. Bihar megye Sárrejtő járásában kebelezzeti Komádi község által, a főmértőség úr herceg Eszterházy Pál, mint volt földes urtól örökösen megváltott, az egész határban kormányozási jog és a Komádi község mint testület által gyakorolt ügynevezett kantoriális bormérési jog, korcsmáltatási jog gyakorlására szolgáló két házzal, 1864-dik évi január 4-től három egymásután következő évre, vagyis 1866-dik év december végéig Komádi-közseg

házánál folyó évi novemberhő 23-dik napja délelőtti 9 órakor nyilvános árverés útján haszonbérbe fog adatni, a haszonbérlet kívánók elegendő bánápenzzel meghivatnak.

Az árverési feltételek alulírott főszoalgaró. irodájában Debrecenben, úgy Komádi-közseg házánál eleve is megtekinthetők. — Kelt Debrecenben november 1. 1863.

Govrik Márton,
Bihar megyei főszoalgaró.

(D. 282. 2—2)

Árverés.

1048/1863. Sz. kir. Debrecen város Törvényszéke mint telekkönyvi Hatóság részéről közhírré tétetik, hogy debreceni lakos Szűcs Andrásnak Péterfi-utszán 894. szám alatt lévő, 800 aforintra becsült háza s utánavaló földje folyó évi november 30-, szükség esetében december 30-án napján d. u. 3 órakor a helyszínen tartandó nyilvános árverésen bíróilag elfog adatni.

Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Kelt Debrecenben a városi Törvényszék telekkönyvi Tanácsának 1863. szeptember 9-kén tartott üléséből. —

(D. 290. 1—3)

Árverés.

4381. P./1863. Sz. k. Debrecen város Törvényszéke, mint gyámhatóság részéről, közhírré tétetik, miszerint néhai Vecsey Józsefné hagyatéki vagyonához tartozó Debrecenben Batthyány-utszán 2553. sz. alatti ház utánavaló földjével együtt, folyó év november 24-kén d. u. 3 órakor a helyszínen tartandó árverésen a körülményekhez képest a becsáron alól is elfog adatni, — az árverési feltételek kiküldött törvényszéki tanácsos Angyalos Mihály urnál megtekinthetők.

Kelt sz. kir. Debrecen város Törvényszékének mint gyámhatóságának 1863. évi okt. hő 14. napján tartott üléséből.

Szabó József, jegyző.

(D. 273. 3—3)

Árverés.

Végrendelet hátrahagyásával elhalt Kulcsár Bálint hagyatékához tartozó varga-utszai 2351-dik számú, 1005 aforintra becsült ház s külső földje, e folyó 1863-dik évi decemberhő 21-dik napján d. u. 2 órakor, szükség esetében pedig a jövő 1864-dik évi januárhő 25-dik napján ugyancsak d. u. 2 órakor, továbbá a Kósuszeghen lévő 7 nyilas megöröklött tanya-föld a rajta lévő épületekkel s készletekkel, melyek együtt 2390 aforintra vannak becsülve, e folyó évi decemberhő 22-kén d. e. 11 órakor és szükség esetében 1864. január 26-kán szinte d. e. 11 órakor a helyszínen tartandó közönségs-árverés útján az alóirtalm megtekinthető feltételek szerint a legelőbbit igérőnek elfognak adatlatni.

Kelt Debrecenben november 10. 1863.

Barcsay István,
kiküld. széki tanácsnok.
(D. 289. 1—3)

Jószág bérbeadás.

Tek. Gázy János urnak, Bihar megye Sárrejtő járásában, Mező-Peterden, a vasut mellett, és Szalontai járásban Tamási pusztában lévő 3700 hold tagosított szántó, kaszáló és legelőbeli birtokai, lak és gazdasági épületekkel, kir. kissebb haszonvélői jogokkal, ösi vetésekkel, jövő 1864-dik esztendő apríl hó 1-ső napjától, hat, vagy szükség esetében több évre is, együtt, használat, haszonbérbe adandók. — Értekezhetni ügyvéd Baróthy Pálnál.

NVáradon okt. 24. 1863.
(V. 26. 3—3.)

Árverés.

414. P. /1863. Sz. kir. Debrecen város Törvényszéke által hirdettetik, miszerint Ben c z e József és nejének Péterfia-utszán 906. sz. a házok Horváth György részére megítélt 227 arft és járulékaik erejéig kieligazítása tekintetéből, folyó év novemberhó 23-án, szükség esetében december 23-kán mindenkor délután 3 órakor a helyszínen nyilvános árverésen el fog adni; az árverési feltételek kiküldött támasos Szabó Imre urnál megtekinthetők.

Kelt sz. kir. Debrecen város Törvényszékének 1863-dik évi októberhó 21. napján tartott üléséből.

Szabó Imre, jegyző.

(D. 291. 1—2)

25- és 26-dik Novemberben 1863. NAGY ÁLLADALMI NYEREMÉNY SORSHUZÁSA

200,000, 100,000, 50,000, 30,000,
25,000, 20,000, 15,000, 12,000, 10,000, 6,000, 5,000 sat.
nyereményekkel ezüstpénzben.

Egy egész sorsjegy ára: 6 frt; egy fél: 3 frt; egy negyed: 1 frt 50 kr o.é.

Megbizások, melyek a sorsjegyek árával beküldetnek, pontosan teljesítetnek; játéktervek és a huzásjegyzékek annak idején díj nélkül küldetnek meg.

Schäffer Károly,
állam-értékpapirkereskedő Majna Frankfurtban.

(D. 3—4)

Minden további ajánlat mellőztetével a már most a nagyszerű londoni világgkiállításban mint a szépítő szerke-
nél egyedül,

tisztelettel megemlített

kitűnő

Cs. kir. szabadalm. közkedvelt

ANATHERIN SZÁJVIZ

POPP G. J. gyakorlott fogorvos Bécsben, belváros Tuchlauben 557. szám alatt.

(Ára 1 frt 40 kr o. é.)

E tiz év óta használatban levő szájvíz, mely a legjelesebb erősítő szernek találatát fogakra s mint tolelto tárgy, előkelő uraságok és a nagy-érdemű közönség által használataba vétetett; különösen pedig szakértő legjelesebb orvosok által számtalan bizonyítvánnyal igazoltatván, minden további dicséretesétől szájvízzennek fel vagyok mentve.

E szájvíz a következő uraknál egyenlő áron kapható:

Debrecenben: Borsos, Göll urak gyógyszerárában, és Csanak József fűszerkereskedésében. Nagyváradon: Huzella A. Janky Antal uraknál. Nagy-Bányán: Papp gyógyszerárában. Nyiregyházaán: Reich és Paolovics uraknál. Szathmáron: Veisz János. Szegeden: Hoffman és Rath uraknál. Munkácsán: K. Tóth. Tokajon: Króczter gyógyszerárában. Gyöngyösön: Koczianovich. Egerben: Veszely gyógyszerárában. Miskolcon: Szabó gyógyszerárában, Spuller. Szolnokon: Scheffitszky gyógyszerárában. Szmégy-Váralján: Gerber gyógyszerárában. Bősszörnyben: Lányi Márton. Péterváradon: Ónodi Antal gyógyszerárában.

Fogzománc, odvas fogak zománcolására. (Ára: 2 frt 10 kr.)

Cs. kir. szabadalm. Anatherin-fogpép. (Ára 1 frt 22 kr.)

Növény-fogpor. (Ára 63 kr.)

(D. 314. 26*—26)

Ház árverés.

1266 /1863. Sz. kir. Debrecen város Törvényszéke mint telek-
könyvi Halóság részéről köz-
hírré tétetik, hogy Rak ov szky
Zsuzsánna s Ludovika
testvéreknek Piac-utszán 2139.
szám alatt lévő, s 16 hold és
800 □ öl külső földilletékével
együtt 25,000 arfra becsült há-
zok, folyó évi november 19-kén
délután 3 órakor a helyszínen
tartandó nyilvános árverésen
bíróilag el fog adni. —

Az árverési feltételek a vá-
rosi telekhivatalba megtekinthet-
nek.

Kelt Debrecenben a városi
Törvényszék telekkönyvi Taná-
csának 1863. október 21-kén
tartott üléséből. —

(D. 283. 2—2)

Árverés.

A néhai Kis Mihály hagyá-
tékához tartozó debreceni meg-
tertfai külvárosi 3251. számú
háznak az örökösök kérelmére
önkéntes árverésen leendő el-
adása szab. kir. Debrecen vá-
ros Törvényszékének 4311. /1863.
számú végzése által elrendel-
tetvén, a végett folyó 1863 évi
decemberhó 7-dik napjának
délután 2 órája ezenel kitű-
zetik.

Mire az árverelni kívánók
azon értesítéssel hivatnak meg,
miszerint az árverési feltételek
alólrólán bármikor megtekinthet-
hetők. Debrecen 1863. okt. 23.

Szabó Imre,
törvényszéki Tanácsnok, mint
kiküldött.

(D. 274. 3—3)

Hasszonbérlet.

26049. III. A Püspök-Ladányi vallás alapítványi uradalmi alább megnevezendő pusztai részbirtok 1863-dik novemberhó 1-ső napjától számítandó hat évre nyilvános 1863-dik évi november 30-kán Püspök-Ladányban az uradalmi tisztartói hivatal iródjában reggeli 9 órakor az addigi haszonbértek költségre és veszélyére tartandó árverés utján, felsőbbi jóváhagyás fentartása mellett, a legtöbb ígérőknek haszonbérbe fog adni. —

A Farkas-érhát nevezett pusztá, — szint szántó, részint kaszáló.

Összes területoldakban, holdját 1200 □ öllel számítva: 121 hold, 308 □ öl.

Kiküldési ár 995 frt osztrák pénzürtékben.

Letéendő bánt vagy előpénz 99 forint oszt. értékben.

Mely árveréshez a vállalkozók a fenebbi bánt s előpénz-
zel ellátva, hivatalosak.

Írásheli 50 kraj bélyeggel, és az ajánlathoz mért 10% bánt s előpénzzel vagy annak valamely cs. k. pénztárnál le-
tételről szülő nyugtával ellátott, zárt ajánlatok a debreceni
cs. k. pénzügyi kerület igazgatóságánál, az árverést megelőző
napon, reggeli 9 óráig, az uradalmi tisztartói hivatalnál Pü-
spök-Ladányban, hol az árverészi haszonbéri feltételek bármik-
or megtekinthetők, az árverezés kezdetéig elfogadhatnak, de
az ajánlatban azon nyilatkoznak is foglalandó, hogy az ajánlat-
tevő, az árverészi feltételeket egész terjedelmekben ismeri, és
azokat kötelezőleg elfogadja.

Kelt Debrecenben 1863. november 12.

A cs. k. Pénzügyi ker. Igazgatóság.

(D. 292. 1—2)

Árverés.

1578. VB. /1863. Teitelbaum
Albert helybeli lakostól, álli-
tótól előbb váltójogi végrehaj-
tás utján a Steinfeld A. és
Feischl Fülöp részökre, —
később közjogi végrehajtás ut-
ján lezárított és megbecsült há-
zibirtokok, e folyó évi november
hó 16-dik napján d. u. 2 órakor
ugyanannak piac-utszái 1712-

dik számú Porosz-lai-féle
házán levő lakhelyen tartandó
közönséges árverés utján a leg-
többet ígérőknek azonnali kész
pénzfizetés mellett el fog adni. —

Kelt sz. kir. Debrecen városi
Bíróóságának 1863 évi októberhó
22-kén tartott üléséből. —

Kiss Imre, főjegyző.
(D. 286. 2—2)

Egy parókia-készítő Moszkvában.

Történeti beszély.

„A zárda szüze.”

(Folyt.)

ste volt. Hosszu kocsisorok állottak a cári
palota bejárásainál. Az érkező vendégek és
szolgasereg nem ügyelték másra, mint övni ma-
gukat a sűrűen szakadó hópelyhektől. Valandru
egy hosszú köpenyben burkolva csuszott keresztül a
tömegben.
Midőn a szolgálati szobáig elhatolhatott, a cárrel

találkozott, ki reá valószínűleg már várakozott. A cár egy néma jelt adott és a paróka-készítőt egy saját termével szomszédos szobába vezeté.

„Itt — mondá a herceg — van ágy, ott egy szék-
rény, melyben a szükséges estebédet és mindazt mire
szüksége leend megtalálja. Legyen gond nélkül, térjen
nyugalomra, én magam fogok örködni ön fölött.

Ezen utasítások után a herceg távozott és a paróka-
készítő, ki az ajtó zárjában a kulcsot fordítani hallá —
vette észre, hogy most a herceg fogja.

Az első pillanatban rossz benyomástól érzé magát
szorongattatni; de hamar felbátorodva szólott:

„Ej, ily börtönőr fölügyelete alatt épen nem lehet
okom mitől tartani.“

Middőn a székrenyű kinyitotta, mindent talált mi csak
éh és szomjvágyát kielégíthette. Estebédjét elköltve egész
bátorsággal hajta alársra fejét.

Ezalatt a cár az elfogadási terembe lépett és a meg-
hívott méltóságok hódolatul fogadta. A teremben végig
haladva udvariasan üdvözlé a hölgyeket s mindenikéhez
néhány lekötelező szót intézett; így ért a francia követ
nejehez s néhány hízelgő szóváltás után karját ajánlá a
fiatal hölgynek, vele a körben néhány fordulást tenni.

Ezen föltűnő jelenség ki nem kerülte a minden szegre
figyelmző angol követ figyelmét, ebbeli élénk boszúságát
nehezen palástolhatván el. Ez öreg ur szigorú és haragos
kifejezésével azt hité el magával, hogy e kintünetés
kormányá érdekeivel ellenkezik. Mivel azonban maga sem
találta illőnek a fejedelembhez közeledni s beszélgetők
tárgya után halgatózni és mert különben is nagyot hallott,
czélját ugy sem érthette volna el; így aztán csak azon
kérődzött bölcs elmékedéseiben, hogy mikint kellessék a
bizonyosnak vélt veszelty elháritani.

A cár magasztalólag szólott a fiatal hölgy izletes öl-
tözékéről, mindenek fölött pedig hajdiszét emelé ki; aztán
más tárgyára térve mondá:

„Asszonyom! nekem egy kéréssem van önhöz és egy
titkom, melyet önbé akarok helyezni.“

„Ez annyit tesz, hogy Felsőged engem egyszerre
két kintünetésben akar részesíteni — felelt a fiatal hölgy
bájos mosolylyal. — A legfeketébb hallásalags lenne tö-
lem, ha nem ugy felelnék, mint felelnem kell, Felsőg!“

„Ha ugy van, nem késedelmezek — viszonzá a cár.
— Nem akarám e, ön fejlődismesterét csupán három napra
átengedni nekem, asszonyom! anélkül, hogy neki aztán
szemrehányást tenne, hogy önt elhanyagolá, vagy kérdőre
vonná azon idő alatti távollétéért.“

A követ neje képzeltében is távol volt ily sajtászerű
kérelem hallásától, s e fölötti örömet vissza nem tarthatá.

Middőn a cár a fiatal hölgy jóváhagyását birta, kime-
rülve a köszönetek sokaságából — függeszté hozzá:

„Ne feledje asszonyom, hogy egy titkot rejt ma-
gában.“

Ezután a legelőzékenyebb udvariasággal vezeté a
fiatalhölgyet a cárnéhoz, helyét foglaltatott vele a cárné
mellett s rövid ideig tartó társalgás után a két hölgyet
magukra hagyá.

Middőn kevés idő múlva az angol követet látta köze-
lébe lépni, pár illedelmes de mit sem jelentő szóváltás ut-
tán, beszédjét más, körülötte álló személyekkel folytatá.

Az elkeseredett angol, minden diplomatiai finomsá-
gát összeszedte boszúságát el nem árulandó. Követségi
első titkárat a tömegben fölkereste, valamit sugott fülebe
és elhatározta a társaskört mielőbb elhagyni, hogy udva-
rához Londonba mielőbb időt nyerjen sürgönyözhetni.

Valandru mélyen aludt, middőn egy, szemhéjait éle-
sen sértő világosság hirtelen fölébresztette. A cárt látta
maga előtt, kezében égő gyertyával.

„Keljen föl, — mondá a herceg — már öt óra és
utazunk kell.“

A paróka-készítő, ki egy oly magas állású személy
előtt mint a cár nem merészelve a takaró alól azonnal
kibujni, tekintetét azon hely felé fordítá, hová lefekvése
előtt ruháit raká, — azok már nem sürgáltak ott. . . . Elek
ezt észrevette.

„Ne csodálkozzék rajta — mondá a herceg — ön

ruhái biztos helyen vannak. Mindkettőnk részéről főkéllék,
hogy utzásunk ideje alatt reánk ne ismerjenek. Itt ezen
székrenyűben találni fog ön teljes öltözékét, öltse magára
azokat, negyed óra múlva visszatérek önért.“

A herceg két viaszgyertyát meggyújtván s maga
után ovatosan ismét bezárva az ajtót eltávozott.

Middőn Valandru egyedül maradt, gyorsan kiugrott az
ágyból. Sietett a kijelelt székrenyűhez, egy ruhacsomogot
talált benne, kibontá — de mily nagy volt csodálkozása,
middőn abban egy ezredesi egyenruhát és annak minden
kellékeit taláta.

(Folyt. követh.)

Vegyes hírek és újdonságok.

— Lapunk 46-dik számában megjelent azon közle-
ményünket, melyszerint „egy helybeli előkelő izraelita a
ref. főiskola harmadik osztályába járó fiát M. P. tanító
gyöngédtelenn bánásmodja miatt onnan kivenni kénytele-
mítettett“ — illetékes helyről nyert felvilágosítás követ-
keztében oda módosítottuk, hogy azon előkelő izraelita fia
számos tanulóvársra által reá bizonyult vét-
séége ért, az illető tanár ur által komoly szóbeli meg-
dorgálással fenytített, és a gyöngédé apa, anélkül,
hogy a dolognak bővebben utána járni szükségesnek tar-
totta volna, egyedül fiának egyedül előadásá következté-
ben hitte magát arra kényszerültnek, hogy
fiát más intézetbe adja.

— A „Veszélyes csel“ és Szigligeti „Le-
len c“—ét illetőleg közelebbi számunkban futólagos kér-
dést tettünk a felelt, hogy mi lehet oka annak, hogy míg
az első itt jutalmat nyert, Pesten megbukott, és a másik,
mely itt megbukott, Pesten jutalmat nyert. — Erre nem-
csak mi voltunk kíváncsiak, de több mások is, mit bizo-
nyít az, hogy még előbb mint mi is, már több más lapok
tettek róla illyforma említést. Egy debreceni műharát azon-
ban szives volt bennünket a dolog állásáról következőleg
felvilágosítani: azt mondja ugyanis a t. műharát, hogy
„A debreceni vigjátéki feladatára tavaly pályázott „Le-
len c“ dráma lévén, mint ilyen a vigjátéki pályaművek
felelt itéző bírálóknak bírálat véget ki sem adatott, mint
ezt a mult évi „H-gy“ 22-dik számába beigatott szín-
ügyegyleti választmányi közlés köllőleg felvilágosítja és
igazolja. A miből aztán bátran lehet következtetni, hogy
a pesti feladatára pályázott és nyertessé lélt „Le-
len c“ című színmű a debreceni vigjátéki feladatára pályázott
„Le-
len c“ című drámával — legalább jelen alakjában —
egy és ugyanaz nem lehetett és nem lehet, még akkor
sem, hogy ha — föltéve, de meg nem engedve — a vig-
játéki feladatára pályázott drama népszínművé átalakítva,
mint ilyen nyerte volna is a pesti jutalmat.“ Szolgálon
tehát ez felvilágosításul azon többi hírlapoknak is, melyek-
nek az elősoroltakról tudomásuk nem volt; kintüvén ez oka-
dótólásból az is, hogy bár az itt jutalmat nyert színmű
Pesten megbukott — a Pesten jutalmat nyert, de a deb-
receni vigjátéki feladatára nem pályázhatott dráma, pályáz-
hatása esetében színtügy jutalmat nyerhetett volna.

Adomák.

— Egy mezővárosban vágóhidat építettek. A
marhátvágó társulat azonban azon panaszszal járult az
előjáróságához, hogy a vágóhid kapuja oly szűkre csinál-
tatott, hogy azon teljes lehetetlen egy ökröt keresztül haj-
tani. Egy megbízott azonnal kiküldetett az építvény meg-
vizsgálására s elég tágasnak találván azt, mindét kezét
kiterjesztve ment át a keskenynek állított kapun, mond-
ván: „Na nézzék kérem, hát már hogy ne mehetne itt
keresztül egy ökör.“

— Paraszti. (Kiáltva.) Katona uram! katona uram!
ne jöjjön arra, verem van ott.

Német katona. Ha te verem, én is verem.
P. Katona uram! mondom már ne jöjjön arra, verem
van ott.

K. Mondom én is, ha te verem én is verem.
(A katona belelélik a verembe.)

